

Sporter, vechter en denker

Jaco de Groot: „Ik heb het gevoel dat ik kan gaan knallen.“

ARCHIEFFOTO PIM MUL

LINSCHOTEN

Keihard trainen, maar ook piekeren over een succesformule die winst kan opleveren. Aan de vooravond van de jaarlijkse Tweekamp Holland-Friesland zint polstokverspringer Jaco de Groot op wraak. Vorig jaar kregen de 'Hollanders' klop. Dat mag niet nóg een keer gebeuren.

HENK J. DE KLEIJNEN

„Het hele jaar train ik om van iedereen te winnen,“ zegt Jaco de Groot. „Van Friezen en van streekgenoten. Komende zaterdag ligt dat anders. Dan gaat het erom wat ik voor het team kan doen. Bij de Tweekamp gaat het niet in de eerste plaats om individuele prestaties. Daarom is het niet belangrijk om direct voor een eigen record te gaan. Ik moet eerst een afstand zetten en dat moet dan een sprong van minimaal 20 meter zijn. Dat is vijf meter extra voor de club. Als je alleen maar natsprongen maakt, dan wordt automatisch vijftien meter achter je naam genoteerd en dat kan fataal zijn voor het teamresultaat.“

Bij de vorige editie, in het Friese It Heidenskip, ging het niet goed. De Groot, houder van het Hollands record (21.25 meter), kwam in het individuele klassement niet verder dan de zevende plaats. Dat betekende een magere bijdrage aan het teamresultaat. „Ik heb het een beetje verdrongen,“ klinkt het. „Oh, was het 18 meter en 20 centimeter? Dat is inderdaad niet best.“

De Friezen waren bij de mannelijke senioren bij die gelegenheid oppermachtig en bezetten de eerste vijf plaatsen. Het decor van de jaarlijkse tweestrijd is zaterdag de accommodatie van Linschoten. Dat betekent een 'thuiswedstrijd' voor De Groot, die er als junior al een schansrecord liet noteren. Dat lijkt een voordeel, maar: „Bart Helmholt sprong op deze schans naar het Nederlands record, dat op 21.51 meter staat. Toch is het wel prettig. De omgeving is vertrouwd en we kunnen er extra trainen.“

Perfect

De Groot roemt de arena in Linschoten. „De ligging is perfect. Uit de wind door de bebouwing eromheen. Er is alleen één nadeel. De schansen liggen te dichtbij elkaar en dat leidt af. Officieel behoren ze op twaalf á dertien meter afstand van elkaar te liggen. In werkelijkheid is het tien meter. De Nederlandse Fierljepondbond (NFB) ziet dat tot nu toe door de vingers.“

Volgend jaar kan die tekortkoming mogelijk worden verholpen. Dan moeten de bestaande hardhouten schansen namelijk worden vervangen. „Normaal gaan ze 25 jaar mee, maar we gebruiken ze nu al 30 jaar. Ieder jaar moesten we reparaties uitvoeren, balken erop zetten enzovoort. Alles bij elkaar gaat het nu om een investering van ongeveer een ton. De gemeente heeft wel wat gereserveerd, maar

ook daar moet zoals bekend worden bezuinigd. We hopen dat het lukt, want dat is voor onze sport heel belangrijk.“

Fifty-fifty

Traditioneel komen overmorgen zestien mannen (senioren), acht vrouwen, zestien junioren en acht jongens aan de start. Fifty-fifty Hollands-Fries. Gezamenlijk maken ze uit welk kamp dit jaar de winnaar oplevert. De Groot: „Normaal gesproken zijn we bij de vrouwen en de junioren het sterkst, misschien ook bij de jongens. Bij de mannen ligt dat niet eenvoudig. De sterkste vijf Friezen kunnen sprongen van negentien meter of meer maken. Daarom wegen de prestaties van onze 'onderste' mannen extra zwaar.“ Over zijn eigen mogelijkheden: „Het gaat prima dit seizoen, maar ik ben iemand die altijd méér wil. De vorm is goed, ik spring redelijk constant en ben blessurevrij. Ik heb het gevoel dat ik kan gaan knallen.“